

hvad der stete den 12te April 1877, eller dog, at det, dersom dette ikke desomindere skulde finde Sted, ialtsald vilde være umuligt for Rigsretten at fritkjende et Ministerium, der havde gjort sig skyldig i noget Saadant. Skulde der imidlertid fremkomme Forslag om Rigsretsstiltale, saa skal jeg stemme derfor. Jeg skal derfor erklære, at jeg nu stemmer for Indstillingen fra Mindretallet, men i det Saab, at den maa blive ændret inden den endelige Beslutning, og at den maa blive sat sammen med det Forslag, som jeg kunde ønske tilføjet, saaledes at man dels vender sig mod den formelle Side og misbilliger, at Regjeringen paa Grund af sin Færd ikke har tilveiebragt det Grundlag, som var nødvendigt, for at Statsrevisionen kunde blive sat istand til at at paase, hvad der i Henhold til Grundlovens § 50 paaligger dem, og dels udtaler, at det ikke kan passere, at disse Summer ere afholdte i Henhold til den foreløbige Lov. Det forekommer mig at være klart, at naar der staar i Grundlovens § 50, at det paaligger de af Rigsdagen udvalgte Revisorer at gennemgaa det aarlige Statsregnskab, paase, at samtlige Statens Indtægter der ere opførte, og at inaen Udgift udenfor Finantsloven har fundet Sted, saa maa, naar der ingen Finantslov er vedtagen i det Aar — og det var der ikke, den 31te Marts 1878 gjaldt jo en Lov, som sagde, at „indtil Finantsloven er vedtagen“ osv., altsaa var der ingen vedtagen — Statsrevisorerne saane det nødvendige Grundlag. Det er den formelle Side. Den reelle har jeg allerede omtalt. Jeg haaber derfor ikke, at den Beslutning, som bliver vedtagen nu, bliver den endelige. Følge Slutningen af Grundlovens § 50 skal det aarlige Statsregnskab med Revisorerne Bemærkninger foreligge Rigsdagen til Beslutning. Saalænge Rigsdagen ikke har fattet nogen Beslutning, altsaa en enslydende Beslutning af begge Thingene, gaar det igjen. Jeg vil ikke kalde denne Gjenganger en kjær Gæst, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) gjorde, men jeg vil hellere kalde den en Sorgens Gjenstand, og den Fæst, man holder for en saadan Gæst, er ikke nogen kjær, men en sørgelig Mindefest. Jeg tror, at det er nødvendigt for os, at denne Sag gaar igjen atter og atter, indtil den bliver tilfredsstillende løst, og dersom man kunde tænke sig, at Landsthinget vilde stemme for en Beslutning, som Folkethinget havde vedtaget først, kunde jeg ikke ønske nu at stemme for den, da jeg ikke ønsker, at Sagen nu skal finde sin Afgjørelse; jeg frygter nemlig for, at man saa vil glemme at anlægge Rigsretts-sag, selv om Beslutningen gik ud paa, at Statsregnskabet ikke kunde passere; thi dette: „det kan ikke passere“, skal være ligesom en Knude, man slaar paa sit Lommeværk for at huske, at der er en eller anden vigtig Sag, som ikke er afgjort.

Clausen: Forstod jeg det ærede Medlem, der talte sidst, ret, tilsaagde han det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) sin Stemme for det Underændringsforslag, han har stillet, under Forudsætning af, at dette Underændringsforslag undergik en yderligere Redaktion og Forandring inden næste Behandling af denne Sag. Dersom det er det ærede Medlems Mening, saa forstaaer jeg ikke hans Stilling saa ganske rigtig i Betragtning af den Stilling, han indtog ifjor, thi saavidt jeg husker, var han i det Flertal i Udvalget, der netop var imod denne Indstilling. Nu har Flertallet iaar optaget denne Indstilling tilligemed den, som det ærede Medlem som Medlem af Flertallet ifjor indstillede, saa man maatte have troet, at den nu foreliggende Flertalsindstilling maatte have været saa meget mere tilfredsstillende for det ærede Medlem. Ialtsald vilde jeg have ventet, at han ikke var fremkommen med denne Erklæring, førend han ved den forestaende 2den Behandling havde set, hvilke indgribende Forandringer Underændringsforslaget kunde være bleven Gjenstand for, saa at han derefter kunde slutte sig dertil. — Det Standpunkt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) indtager, forstaaer jeg ikke rigtig. Jeg kan neppe tro, at den Udtaalelse er rigtig alvorlig ment, at, naar han var vis paa, at der mellem 1ste og 2den Behandling vilde komme Forslag frem om at anlægge Rigsretsstiltale, vilde han gaa med til at stemme for, at Statsregnskabet ikke skulde passere. Jeg kan ikke tro, at det er den ærede Rigsdagsmands Mening, at han vil kunne gjøre dette, thi selv forudsat, at Rigsretten kom til at dømme i denne Sag, maa vi dog bestandig gaa ud fra, at Rigsretten ikke er nogen Faktor i Forfatningen, som kan komme til at dømme om provisoriske Finantsloves Lovlighed eller Ikke-Lovlighed, men kun om de Mænds Straffskyldighed eller Ikke-Straffskyldighed, som have udstedt den provisoriske Finantslov, og selv om Rigsretten skulde komme til at fritkjende dem, saa vilde dog, naar det danske Folkething har vedtaget, at Statsregnskabet ikke kunde passere, særlig i Betragtning af, at Regjeringen har udstedt en saadan provisorisk Finantslov og opkrævet Skatter og afholdt Udgifter i Henhold til den, dette være et Botum fra Rigsdagens Side af den Art, at den Dom, der fritkjendte for Straffskyld, kun vilde kunne betragtes som gaaende ud paa „fri for videre Stiltale“. Det, tænker jeg, at det ærede Medlem bedre end nogen Anden veed, hvad betyder. Den Afstemning, her vil foregaa, vil ligesuldt bestandig staa som en Anklage mod Regjeringens Styrelse. Og jeg kan heller ikke forstaa, at det da absolut skulde være nødvendigt, fordi man træffer en saadan Beslutning her, at have en Rigsretsstiltale i Baghaanden. Nei, en Afgjørelse her betyder en be-